

RABBOENI

Rabboeni, maak dat ik zien kan
(Mc 10,51b)

30^e zondag door het jaar 24 oktober 2021

Inleiding

Lieve mensen, van harte welkom. Een beetje onverwacht, ook voor mezelf, zal het vandaag niet zozeer over de wel-of-niet -blindheid van de blinde bedelaar uit het evangelie gaan, maar meer over de liefde. Alhoewel dat alles met elkaar te maken zal blijken te hebben.... Het kan ook voor mijzelf soms heel verrássend zijn wat er tijdens het maken van een overweging allemaal gebeurt. Zelf ervaar ik daar dan de werking van de Geest in, die mij meeneemt op wegen die ik zelf van tevoren niet had

kunnen bedenken....wordt u al een beetje nieuwsgierig? Straks meer!
Laten we nu eerst even stil worden, om ons hart open te stellen en ruimte te maken voor wat God ons deze viering geven wil....

Eerste lezing: Jeremia 31, 7-9

Uit de profeet Jeremia

Dit zegt de Heer: "Jubel van vreugde om Jakob, juich om de heerser der volken; bazuin het rond; prijs God, en zeg: De Heer heeft redding gebracht aan zijn volk, aan de rest van Israël. Ik haal hen terug uit het noorden; van het einde der aarde breng Ik hen bijeen, ook de blinden en lammen, de zwangere en barende vrouwen. In dichte drommen keren zij terug. In tranen gingen ze heen; getroost leid Ik hen terug. Ik voer hen naar stromende beken over gebaande wegen waarop ze niet struikelen. Ik ben toch Israëls vader, en Efraïm is mijn eerstgeborene".

Tweede lezing: Hebreëën 5, 1-6

Uit de brief aan de Hebreëën

Broeders en zusters,
want elke hogepriester wordt genomen uit de mensen en aangesteld voor de mensen om hen te vertegenwoordigen bij God en om gaven en offers op te dragen voor de zonden. Hij is in staat onwetenden en dwalenden geduldig te verdragen daar hij ook zelf aan zwakheid onderhevig is; daarom moet hij als hij offers voor de zonden opdraagt, even goed aan zijn eigen zonden denken als aan die van het volk. En niemand kan zich die waardigheid aanmatigen: men moet evenals Aäron door God geroepen worden. Ook Christus heeft zichzelf niet de eer van het hogepriesterschap toegekend; dat heeft God gedaan die Hem zei: "Gij zijt mijn zoon, Ik heb u heden verwekt." En elders zegt Hij: "Gij zijt priester voor eeuwig, op de wijze van Melchisédek."

Evangelielezing: Marcus 10, 46-52

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus

In die tijd kwam Jezus vergezeld van zijn leerlingen in Jericho. Maar toen ze, vergezeld van een flinke menigte, weer uit Jericho wegtrokken, zat een blinde bedelaar langs de weg, Bartimeüs, de zoon van Timeüs. Zodra hij hoorde dat het Jezus de Nazarener was begon hij luidkeels te roepen: "Jezus, Zoon van David, heb medelijden met mij!". Velen snauwden hem toe te zwijgen, maar hij riep nog veel harder: "Zoon van David, heb medelijden met mij!". Jezus bleef staan en zei: "Roept hem eens hier". Ze riepen de blinde toe: "Heb goede moed! Sta op, Hij roept u". Hij

wierp zijn mantel af, sprong overeind en kwam naar Jezus toe. Jezus vroeg hem: "Wat wilt ge dat Ik voor u doe?". De blinde antwoordde Hem: "Rabboeni, maak dat ik zien kan!". En Jezus sprak tot hem: "Ga, uw geloof heeft u genezen". Terstond kon hij zien en hij sloot zich bij Hem aan op zijn tocht.

Overweging:

In dit stukje evangelie raakte het woord " Rabboeni" me meteen. En dat is een aanwijzing dat het dáár dan over moet gaan. Het staat maar twee keer in de 4 evangelies. Het is de overtreffende vorm van het woord 'rabbi', dat we vaker tegenkomen. Ik heb er vergeefs naar gezocht of het klopt, maar ik voel het ook als intiémer dan gewoon 'rabbi', veel dichterbij..... Het riep onmiddellijk die ándere keer bij me op, dat dat woord in een evangelie voorkomt, nl in het Johannesevangelie, als Maria Magdalena Jezus ineens herkent bij het lege graf. Ze dacht eerst, dat hij de tuinman was, maar toen Hij haar bij haar naam noemde herkende ze Hem ineens. Zij 'zag' ineens wat ze eerst nièt zag: dat het Jézus was die voor haar stond. En vol blijdschap zegt ze dan "Rabboeni". Ze hield immers zo veel van Hem, ze dacht dat Hij dood was, en nu stáát Hij daar ineens voor haar.....En hier bij Marcus wordt het gezegd door een blinde bedelaar, iemand die niet kan zien en die vraagt òm te kunnen zien: "Heer, maak dat ik zien kan". Voor mij verbinden Maria Magdalena en de blinde bedelaar zich met elkaar, door dat woordje 'Rabboeni' dat ze allebei gebruiken. Het klinkt haast liefkozend, dat woordje 'Rabboeni', intiem en vol vertrouwvolle overgave en erkenning: "mijn meester" betekent het..... Jezus moet Zich daardoor wel gekènd voelen: er wordt gezién wie Hij is. Hoe vaak zijn we in de evangelies niet tegen gekomen, dat de leerlingen die dagelijks met Jezus meetrekken, *niet* 'zien' = er nièts van begrijpen, wie Hij is? Marcus laat het Jezus al eerder een keer expliciet zeggen tegen Zijn leerlingen: "begrijpt en verstaat ge het dan nog niet? Jullie hebben toch ogen: zie je dan niet?" Het doet me denken aan een ander stukje evangelie, waar Jezus aan zijn leerlingen vraagt wat de mensen over Hem zeggen, wie Hij is, en waar Hij dan meteen daarna persoonlijk aan zijn leerlingen vraagt: "wie zeggen jullie dat Ik ben"? Hoort u het verlängen daarin van Jezus om gekènd te worden, dat ze ècht wéten, echt 'zién' wie Hij is? Al hoor ik daar dan ook in, dat Hij lang niet zeker is of ze wel weten, of ze wel snappen wie Hij is.... Hiér, vandaag, wordt Hij gezien zoals Hij is, door een blinde bedelaar. Wat moet Hem dat goed gedaan hebben! Merkt u ook, dat het

thema van de 'blinde bedelaar' misschien wel om iets anders gaat dan om wat wij onder 'blindheid' verstaan? Het gaat misschien helemaal niet zozeer om het letterlijke fysieke functioneren van de ogen, het samenspel van lichtinval en zenuwgeleiding naar de hersenen, met blindheid als gevolg. Het is alsof er een dubbele laag zit in dit evangelie (als zo vaak bij alles wat Jezus zegt!). Want tegelijk wordt in dit evangelie óók duidelijk, dat de blinde bedelaar immers al 'ziet'. Dat wordt duidelijk, omdat hij Jezus – eerder in het evangelieverhaal- aanspreekt met de titel " Zoon van David". Daarmee zegt hij immers, dat hij gelooft, dat Jezus de Messias is, zoals in het Oude Testament over Hem werd geprofeteerd. De grote vraag bij dit evangelie is: 'zién' *wij* Jezus dan zoals de blinde bedelaar Hem 'zag'? Zoals Maria Magdalena Hem 'zag'? En voel ik, voelen wij zó'n intieme, haast liefkozende band met Jezus als zij voelden, zouden wij 'Rabboeni' tegen Hem zeggen als we Hem tegenkwamen?

Deze blinde bedelaar ziet Hem. En zien en geloven en genezen worden vallen dan samen. En dat is precies wat Jezus hem dan ook aanzegt: "ga, uw geloof heeft u genezen. En terstond kon hij zien". Twee soorten 'zien'. Maar het gaat dan dus óók over dat innerlijke 'zien' wat we op vele plaatsen tegenkomen in de Bijbel. In de Efezenbrief staat letterlijk te lezen "moge Hij uw innerlijk oog verlichten om te zien"...En kerkvader Augustinus zegt: "niemand heeft ooit God gezien. God is onzichtbaar, en Hij moet niet met het oog, maar met het *hart* gezocht worden".

Maar er is nog méér aan de hand in dit evangelie volgens mij: hangt dit 'zien' waar in dit evangelie en op vele plaatsen in de Bijbel sprake van is, en waar Jezus het zo vaak over heeft, hangt dit 'zien' niet samen met de *liéfde* waar Jezus het ook alsmaar over heeft ? Vandaag wordt voelbaar, dat die liefde meedoet in het genezingsgebeuren van de blinde bedelaar. "Uw geloof heeft u genezen": misschien is het wel zo, dat de werkzame genezende kracht die in 'geloven' verborgen zit, álles te maken heeft met de liefde die voelbaar wordt in het gebruik van dat ene woordje van vandaag: "Rabboeni". De blinde bedelaar gelóófde in Jezus. Als iemand tegen mij zegt "ik gelóóf in jou", dan doet me dat toch ook geweldig góed, daar wordt mijn hart toch ook helemaal warm van, dan voel ik me toch ook gezién zoals ik ben, ja, voel ik me dan niet 'geliéfd'? En wat zit daar een dynamische kracht in verborgen, in dat geloof, een kracht die dan vrij kan komen, een kracht die in dit evangelie genezing brengt? "Uw geloof heeft u genezen" zegt Jezus hier. Maar misschien is de *liéfde* wel de dragende kracht van álle geloven? Het christendom is een hartelijke

godsdienst, een godsdienst van het hart, van Hart tot hart en omgekeerd, van hart tot Hart.....En dat brengt ons weer bij onszelf, zoals wij hier vandaag dit evangelie krijgen aangereikt: hoe geloven *wij*: in elkaar, maar ook in Jezus? Is in òns geloof ook *liefde* de dragende kracht? Is dát misschien waar we vandaag speciaal toe worden uitgenodigd: om onze ogen open te laten gaan voor de liéfde die in ons geloof gestalte zou moeten krijgen? En kijk er de psalmen maar eens op na, hóe vaak daar niet sprake is van liéfde, van verlánge naar God, hoe geloof en liefde daar samenvallen: "Heer ik heb U lief", "naar U gaat mijn verlangen Heer", "mijn God zijt Gij, U wil ik prijzen" ...Misschien mogen, moeten wij ons meer bewust worden van deze liefde. "Blijf in Mijn Liefde" zegt Jezus ons op allerlei manieren zo vaak aan. Het dringt zich onontkoombaar aan me op, dat deze intieme band van liéfde met Jezus samenhangt met het gelóóf in Hem, en dat dát letterlijk 'wonderen' verricht.

Zou dat dan niet ook voor òns gelden? Zal zó dan niet ook voor òns ons geloof de kracht krijgen die er in verborgen zit, die liéfdeskracht van onze meester, onze 'Rabboeni'? Moge het zo zijn, moge het zo wòrden!
Amen!

Slotgedachte

Gods woord is zacht
en ons hart is hard.
Als we nu geregeld
naar Gods woord luisteren,
opent zich ons hart
en leren we
God kennen
en liefhebben

Abt Poimen